

VĚTRNÍK

Ročník XLVIII.

Čtvrtek 19. října 2017

číslo 7.

Není svatba jako svatba

Jednodenní sňatek, místo prstenu kořalka, místo svatebního polibku přípitek. Divné, že? Nejedná se totiž o typickou svatbu. A vlastně se nejedná ani o svatbu opravdovou. To jsme jen netradičním způsobem přivítali soubor DS Vojan Desná – Mladá haluz, který na Krakonošově divadelním podzimu vystupuje s inscenací Úžasná svatba. Každopádně příjezd aut s loutkovými svatebčany na střeše vzbuzoval údiv. (gab)

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Desná	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Dobřichovice	před divadlem
17:00	Brouk v hlavě	velký sál
17:30		
18:00	Dobřichovice	
20:00	Brouk v hlavě	velký sál
20:30		
21:00	Dobřichovice	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	U Medvěda

Recenze: Lenka Lázňovská

Robin Hawdon Úžasná svatba DS Vojan Desná - Mladá haluz

Zatímco u řady dosud uvedených inscenací letošního Krakonošova divadelního podzimu jsme mohli konstatovat, že mají na českých jevištích malou inscenační praxi, případně šlo o českou premiéru v amatérském divadle (Opačné pohlaví, Vzpomínky na vodě), tento titul, který se hraje ve dvou překladech a s dvěma názvy, je na tom právě naopak. Hrál se a jistě se i hrát bude na mnoha scénách a také na KDP jej už premiérovala ŠAMU Střetina. Bylo to v roce 2011, o rok

crazy komedie postavená na situacích, do nichž se čtveřice - ženich Bill, svědek Tom, nevěsta Rachel, Tomova nová slečna Judy - zaplétají v časově tísní několik hodin před svatbou za vydatné pomoci dobrovolné herečky a moralistky, pokojské Julie. Žánr ke své úspěšné realizaci potřebuje splnění řady předpokladů. V prvé řadě je to dobré typové obsazení, z něhož vyplývá uvěřitelné a jevištně pravdivé jednání postav. Pochybnost vyvolává obsazení role nevěsty Rachel (Iva

on vidí, kdo je za dveřmi a může si vychutnat to, že postavy pracně řešící situaci, budou vzápětí konfrontovány s novými dějovými fakty.

Základem komedie jsou režijně vybudované a herecky naplněné situace, v nichž se zároveň uplatní i slovní humor, většinou jde o dvojsmysly. Je třeba říci, že Vladka bezpečně ví, jaký žánr má v ruce a dokáže jej tvořivě naplnit řadou nápadů. Většinou dobře funguje komediální temporytmus, vlastně řemen padá jen občas. Např. se to stalo

později titul uvedli na festivalu Jiráskův Hronov. To samozřejmě může být výhoda i past, zvláště jde-li o soubor, který férově přiznává, že s činohrou pro dospělé nemají žádné zkušenosti. Přesto se Mladé haluzi už v loňském roce podařilo představit svou Úžasnou svatbu (hrají překlad Martina Fahrnera, a to ve vlastní úpravě) na Divadelním pikniku ve Volyni (národní přehlídka činoherního a hudebního divadla).

Úžasná svatba (Perfect Wedding) je výborně napsaná

Halamová), která je jasně starší než ostatní postavy. Divák si nemůže nepoložit otázku, zda je to vhodná partnerka pro Billa. Pak ale celá základní zápleтка (jeho nevěra noc před svatbou s Judy) nedává smysl. Další podmínkou je vytvoření dobrého hracího prostoru, tedy s řadou dveří, který prostor pro moderní frašku musí mít. Režisérka Vladka Kodoušková to vyřešila originálně – stylizovanými dveřmi, které jsou jenom rámem se zavíráním. To funguje, neboť to posiluje divákovu orientaci,

těsně na konci prvního jednání.

Pokud jde o herecký styl, pak je třeba říci, že diváka vlastně nezajímá výsledek konkrétní situace, nýbrž proces řešení. Důležitý je přitom timing. To se lépe daří naplnit Tomovi (Lukáš Frydrych) než Billovi (Honza Lála). Bill, který by měl být tahounem inscenace, tedy tím, kdo vymýšlí řešení a musí myslet i za partnery, to valí ve velkém tempu, aniž by si dopřál čas na komentář ve smyslu zhodnocení situace. Pokud jde o ženské postavy, nejlépe vychází pokoj-

ská Julie Lenky Dvořákové, která dobře hraje téma postavy. Postava Judy (Lucie Václavá), která je z hlediska žánru docela

Vladka udělala řadu škrtů, což je většinou ku prospěchu inscenace. Občas však je ve škrtu i něco, co je vysvětlením motivace

KDP nejlepší. Platí stokrát omílaná pravda, že dobře napsaný text je vždy jedním z předpokladů dobré inscenace.

komplikovaná (má v sobě lyrický motiv), vlastně nejvíce psychologizuje a je stylizovaná do naivky. Ona však jedná velmi odhodlaně a nelže ani jednomu z partnerů. Tak se naivka nechová. Rezervy jsou v závěrečné scéně, v níž jsou Rachel a Judy sokyně bojující o Billa. Z obou stran to není vybudované v souladu s logikou situace.

postavy. Nevadí to u pokojské, která se propůjčí ke spolupráci, neboť je amatérskou herečkou. Naopak je škoda, že byl škrtnut monolog Judy, v němž vysvětluje, proč se vlastně s Bilem zapletla.

Přes tyto výhrady je třeba konstatovat, že jsme viděli zajímavou a dobře udělanou inscenaci, zatím na letošním

Půdička

Povídání na půdičce po představení Úžasná svatba desenské Mladé Haluze tentokrát nebyla vůbec komplikovaná. Valná většina vyjádřila uspokojení nad shlédnutým představením. Největší rozpor byl pocíťován v případě scénografie, zda je vhodná barevnost ozdob a řešení dveří, kde většinou vadilo, že se jedná jen o zástupné závory. Herecké obsazení považujeme za značně vyrovnané a už samotným textem je dána dominance dvou mužských rolí, jejichž představitelé plně využili rozdílných charakteristik jak v akci, tak ve slovním jednání. Za velké plus považujeme u všech herců dobrou kvalitu jevištní řeči, což se stává již vzácností na českých jevištích. Ať už máme rádi bulvární divadlo, nebo k němu máme výhrady, většina z nás se shodla, že když je fundovaně režirované i hrané, může diváka potěšit.

Skvělá partička přijela z Desné

Soubor DS Vojan Desná – Mladá haluz byl skutečně nepřehlédnutelný. Jak se později v rozhovoru sympatická režisérka hry Úžasná svatba Vladka Kodousková svěřila, na střešku jedné Fabie se musí vejít dva pokoje. Tak si to asi sami dokážete představit...

Vyzpovídala jsem v rámci KDP hodně souborů, ale žádného jsem se ještě nezeptala, jak vlastně takové ochotnické divadlo funguje. Popište mi to, prosím.

Konkrétně u nás funguje dost těžce. Herci jsou z okolí čtyřiceti kilometrů. Je náročné sejít se na zkoušku. Když je sněhová kalamita, mají problém se k nám do Desné dostavit.

Jak se lidé, kteří žijí čtyřicet kilometrů daleko, dozvěděli o vašem souboru?

Většinou se o nás dozvěděli přes kamarády. Jednou jsme se pokoušeli dělat konkurz, ale nikdo nepřišel. Pro hru Úžasná svatba jsme kontaktovali herečku z Jilemnice. Nejdřív jsme se obávali, že výzvu nepřijme, protože Desná je přeci jenom daleko. A hádejte co, přijala! Jsme rádi, že ji máme, a ona je určitě ráda, že má nás.

V slovu o souboru uvádíte, že jste skvělá parta. Kdo ji tvoří?

Nejmladšímu členovi je jeden rok, nejstaršímu sedmdesát. Ten roční samozřejmě ještě neúčinkuje (je to náš maskot),

ale jeho tříletá sestra už s námi hraje v pohádce.

Kde sháníte kostýmy, rekvizity, kulisy?

Máme oblíbený sekáč, z kterého čerpáme zbytky látek. Z těch pak přešíváme, co je třeba. Největší problém je s kulisami. Dva pokoje se nám musí vejít na střešku jedné Fabie. Bohužel, není k dispozici

dodávka.

Myslíte, že zájem o umění, konkrétně o divadlo, stoupá nebo spíše klesá?

Zaplaťpánbůh spíše stoupá! Lide si začali uvědomovat, že čas strávený u televize se rovná promarněný čas. Divadlo je zcela jiný zážitek. (gab)

Děvčata ze semináře už šetří

Účast na semináři KDP mladým byla pro nás více než obohacující. Jelikož jsme spíše nepoznamenané jakoukoliv divadelní praxí, měly jsme perfektní příležitost vyzkoušet si roli mladých porotců a dívat se na představení jinýma očima. Ačkoliv jsme samé ženské, neměly jsme nikdy problém se dohodnout a přijít na kloub tomu, v čem se hra blýskla a kde naopak skrývala své nedostatky.

Odborná porota, ti zkušenější i naše lektorka nám v případě nesnází vždy ochotně pomohli a s úsměvem na tváři snášeli naše poznámky, které občas byly, tak říkajíc, „úplně mimo“.

Těchto pět dní jsme si nesmírně užily a doufáme, že příští ročník nás přivítá jako letos, jelikož už s chutí zapisujeme do diářů, na který datum si šetřit absence ve škole.

KDP mladým

A je to tu!

*Dramaturgové – režiséři!
Hercové, co vám všichni uvěří
Kostýmů vědci a dějin svědci,
páni kritici!
Zkrátka – divadelníci!*

*Tady je princ, tu klaun, důchodce,
a tu je duch a nebo na hradu průvodce,
tady je kněžna, děvka, selka –
a velkých rolí hvězda herecky moc velká.*

*Ten má rád sprostárny,
ta chce hrát o lásce,
to je duch z kavárny
a lpí na otázce:*

*Proč mám hrát to, co se mi nechce?
Tak to je režisére na mě trochu moc.*

*Já chci hrát v hororu – já zase potvoru,
já chci hrát pohádky – já manželské hrátky.
Když tohle všechno pěkně sečtem,
na pány režiséry je to trochu moc.*

X x x x x x x x

*Když se tu jednou za rok sejdem,
prostě se sjedem ze všech stran pěkně dohromady,
porota, půdička a gympl
si spolu vzájemně i nám pak předává rady.
Tak nejde o život – co vás to napadlo,
náš cíl je jediný – hrát dobré divadlo.
Tak si to dohromady dáme
a je nám tady přitom vsutku dobře moc!*

Jiří Hlávka

Loučení Dobronínských bylo beze zmateků

Včerejší loučení s DS Zmatkaři Dobronín bylo kapku schizofrenní. Moderátor Honza Hejral se cítil rozdělen. Nejenže se loučilo hned se dvěma soubory, které tak nějak splývají v jeden, ale Honza sám se loučil za přehlídku a zároveň jako člen jednoho ze souborů, jež předešlý den hrály. A tak to vyřešil tak, že si sedl do „území nikoho“ – ani ke stolu souboru, ani ke stolu organizátorů. Je v tom kapku zmatek, já vím, ale co byste chtěli, když na malém sále byli hlavním aktérem právě Zmatkaři.

Jelikož však tentokrát Honza byl v roli těch, kdo si užívali společenský večer po produkci, nevyzval Klaudii, aby na soubor všechno vyzvonila. „Najednou mám mlčet,“ usmívala se Klauďie, avšak dodala, že s Dobronínskými byla legrace a žádní zmatky. „Jen jsem se trochu lekla, když sháněli vibrátor,“ přiznala půvabná hosteska.

Neplánovaný přípitek tentokrát pronášel přehlídkový básník Jiří Hlávka (i když včera jsme vám představili dalšího

poetu V. L. V., tak možná za chvíli budeme mít dost materiálu na Krakonošovu sbírku poezie). Dotyčný prohlásil, že Zmatkaře viděl a doufá, že i v budoucnu uvidí a popřál jim, ať se jim

dobře hraje všude, ať jedou kamkoli. A jakou poudačku přidělil Martin Hnyk Zmatkařům? No přece tu Vo šeterný dontouce a vo bílým čertoj od Marie Kubátová. (jn)

Nočníkové představení - Vobskočák

Vážení přátelé, v budově divadla se ztratil zlatý náramek. Pokud ho někdo z vás našel, přineste jej, prosím, do redakce Větrníku. Vrátime jej majiteli.

Návštěvy si podávaly kliku

Včera byl návštěvní den. Na vysockou přehlídku dorazily zástupkyně Ministerstva kultury v čele se Zuzanou Malcovou, ředitelkou odboru regionální a národnosti kultury. V Krkonoších byly už od rána, nejprve kvůli zápisu ponikelské firmy Rautis na seznam nemotného kulturního dědictví lidstva (UNESCO). Rautis se zabývá výrobou tradičních perličkových ozdob a před dvěma lety zamířil právě tam jeden z tajných výletů, které přehlídka organizuje (Větrník 6/2015 – Ochotnické divadlo v kraji korálových ozdob – pozn. aut.). Druhou návštěvou byl senátor Jaroslav Zeman, který převzal nad letošním ročníkem KDP záštitu. Zašel na večerní představení souboru Vojan Desná – Mladá haluz Úchvatná svatba, zatímco dámy z Prahy se podívaly na odpolední představení téhož souboru. (jn)

Poetické divadlo v rokytnických lesích

Tajný výlet byl v hlavní roli včerejšího přehlídkového odpoledne. Skupina složená z některých členů poroty, zástupců Ministerstva kultury a přípravného výboru se vydala směrem k Rokytnici ad Jizerou.

Prvním cílem bylo místní přírodní, nebo spíše lesní divadlo. To se začalo stavět v roce 1956, ale pro nedostatek peněz zůstalo nedokončené. Jevišťe, pod kterým jsou toalety, sklad a technické prostory, má na každé straně pylon pro uchycení opony a osvětlení. Před ním je orchestrální hluboké 160 cm, do kterého mohlo usednout dvacet muzikantů a dirigent. V hledišti je přichystaných deset kamenných řad, každá pro 25

osob. Plánované byly ještě lože, které kvůli nedostatku financí také nevznikly. Další diváci pak mohli sedět i okolo vymezeného hlediště. Poslední doložené představení v provedení místního souboru Jirásek se zde odehrálo v roce 1964.

V současné době se Městský úřad v Rokytnici snaží amfiteátr opět obnovit. V létě tu pořádá filmová promítání a pořady pro děti. Zpracovaný je také projekt na jeho dokončení – důvod

nerealizace je však stejný jako v 70. letech minulého století – nedostatek peněz.

První přírodní divadlo vzniklo v Čechách v roce 1723 na Pražském hradě. Tím nejznámějším je asi to s otáčivým hledištěm v Českém Krumlově a Wikipedie říká, že největší hlediště je v Lochotíně - po rekonstrukci z roku 2015 se do něj vejde až 17 000 diváků včetně 6 000 sedících na zemi. Celkem je v České republice zhruba mezi 130 – 140 různých amfiteátrů.

Nové kamenné v jídelně

Velké plány má Divadelní soubor Jirásek také se svou kamennou scénou. Dosud má divadelní sál ve zdejšímu kulturním domě, o který se dělí s kadeřnictvím a oděvním sekáčem. Nedávno město koupilo budovu bývalé závodní jídelny někdejší Seby. V ní se kdysi odehrávaly všechny velké společenské akce včetně plesů. Právě pro ně nyní není v Rokytnici jinde místo. A tak se město rozhodlo přebudovat jídelnu na nový kulturní dům.

Zpracovaný projekt počítá s velkým multifunkčním sálem a jedním malým. Když se na projekt zadíval režisér Rudolf Felzmann, poradil Rokytnickým, aby se nad projektem ještě jednou řádně zamysleli. Rozporoval šířku, hloubku a výšku jeviště, které se mu na projektu zdálo malé, šíří hlediště vůči šíři jeviště, umístění osvětlovačské kabiny a několik dalších podstatných detailů.

Současný divadelní sál s kapacitou 160 míst potřebuje opravit a zateplit, jeviště je dostatečně široké i hluboké, ale jeho výška je malá. „Hodně jim však u nás ve Vysokém závidíme dámskou šatnu,“ podotkla Svata Hejralová.

Tatínek hrával milovníky

Svatka Hejralová nebyla na tajném výletě jen z titulu ředitelky přehlídky. Ona zde zastupovala částečně i místní, neboť právě v Rokytnici prožila své dětství. „Můj tatínek hrával padesát let ve zdejšímu

divadelním souboru a nejčastěji milovnické role s mou učitelkou češtiny a ruštiny, což jsem neměla vůbec ráda. Maminka byla nápořádka a jeho první kritik,“ ukázala Svatka v sále rokytnického divadle ještě zachovanou budku nápoředy uprostřed jeviště.

Český divadelní spolek vznikl v původně německé Rokytnici hned po válce a první představení, jimž byli Naši Furianti, sehrál hned 26. prosince 1945. Až do konce léta 1952 vystupoval pod hlavičkou osvětové besedy, od září 1952 už se mluvilo o DS Jirásek.

Původně měl 70 členů, dnes soubor čítá třicet osob. A do divadla stále chodí jedna ze zakladatelek souboru, třiadvadesátiletá paní Holatová, která 64 let napovídala.
(jn)

Nenapravitelná K a t e ř i n a

O nápravě Káči z úterního představení Čert a Káča toho bylo na semináři řečeno až dost. Zato o nápravě lektorky KDP mladým Kateřiny Baranowske se tedy rozhodně mluvit nedá! Když jí uprostřed semináře zazvonil telefon, musel předseda poroty Milan Schejbal zakročit se slovy: „Veřejně to vezmi a veřejně mluv!“ (gab)

Zdeněk Janál sponzorem

Dramaturg Zdeněk Janál se zmínil, že by pro příště na scéně uvítal sněhomet. Údajně by to soubor vyšlo okolo 1500 Kč na představení, a to dle jeho slov není taková suma. Pro Zdeňka by tedy jistě nebyl problém Zmatkaře z Dobronína sponzorovat. (gab)

Nezbývá jiné, než děkovat

Herečka z divadelního souboru Dobronín Tereza Fialová se k hodnocení poroty vyjádřila stručně a jasně. Prý jí nezbývá nic jiného, než poděkovat. Jak porota správně poznamenala, dala tím jasně najevo, co si o nich myslí. A tak ani porotě nezbývá koneckonců nic jiného, než Tereze taktéž poděkovat. (gab)

Došlo i do přípravného výboru - věčná vzpomínka od Milana Kyšky, prvního předsedy Svazu českých divadelních ochotníků.

Došlo do redakce

DS J. K. Tyl Josefův Důl zdraví všechny účastníky přehlídky ve Vysokém nad Jizerou. Jako pořadatel „předstupně“ KDP, Josefodolského divadelního jara, přejeme všem účastníkům hodně zdaru, příjemný pobyt na horách Krakonošových, vždy plný sál vnímavých diváků a pohodovou porotu. I náš soubor byl několikrát nominován na KDP, naposledy s inscenací Féliciena Marceau Vajíčko v roce 2014. Letos z naší přehlídky byl nominován soubor DS Vojan Mladá haluz s komedií Úžasná svatba, a tak našim přátelům přejeme divácký úspěch jako na naší přehlídce a hlavně divadelní „Zlomte vaz!“

*Za josefodolský soubor
Hana Stuchlíková*

**VOBSKOČÁK!
VALNÁ HROMADA**

ČTVRTEK.

**SRAZ 16.54
U DIVADLA KRAKONOŠ!
KAMENY!**

Kdo je víc než technik?

Ať jsem, kde jsem, všude slyším chválu na zdejší techniky. Chválí je herci, režiséři, snad i náhodní pocestní, prostě všichni. Nenahraditelný technik Aleš představil nenahraditelnou práci nenahraditelných techniků.

Protože tvé práci vlastně vůbec nerozumím, je na tobě, abys ji představil. Co je tvým posláním na KDP?

To je jednoduché a zároveň složité říct. Mým posláním je technicky zabezpečit představení a chod divadla.

Co všechno to obnáší?

Starat se o to, aby fungovala světla, zvuk a všechno na jevišti i v hledišti.

Kolik vás na to je?

Jmenovitě – Honza, druhý Honza, třetí Honza, Česťa, Pepa, druhý Pepa, David, Tomáš, Vašek a kolem techniky se motá dalších pár lidí. Plus mínus je nás deset.

Máte rozdělené funkce?

Máme přesný rozpis. Víme, o co se kdo stará, abychom se nepletli na svých pracovištích. Ještě by mohlo dojít k hádkám, kdo bude sedět u pultů a kdo lézt po štaflích. Strídáme se tak, aby byl každý využitý.

Stane se, že špatně nasvítíte nebo ozvučíte?

Občas se to stane, když hraje nezkušený soubor, který neví, co po nás chce. Může mít různé představy, ale nedokáže je správně zformulovat. Až během představení zjistíme, že by se to dalo nasvítit lépe. Mnohdy jde o subjektivní názor a porotce ani divák si toho nevšimne. Někdy po prvním představení provádíme dílčí úpravy, aby večerní bylo lepší.

Popiš mi běžný den technika na KDP.

Ráno vstanu a provedu zásadní ranní hygienu! Při snídani už skládáme Větrníky, potom zkontrolujeme, jak funguje technika. Pouštíme odposlechy, vyzkoušíme repráky a zajišťujeme zvu-kový záznam rozborového semináře na Půdičku. Když přichází soubor, je třeba začít připravovat scénu a svítit na jevišti. V tom se spousta věcí pokazí, takže je musíme napravovat. Po představeních zametáme a zabezpečujeme podmínky na další den. Dřív jsme ještě chodívali pít do hasičárny nebo Bílého domu. Teď za nás chodí Ivo. (gab)

pátek 20. října 2017		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Dobřichovice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Bernartice nad Odrou	před divadlem
17:00	Malované na skle	velký sál
17:30		
18:00	Bernartice nad Odrou	
20:00	Malované na skle	velký sál
20:30		
21:00	Bernartice nad Odrou	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda
23:00		

Větrník, zpravodaj XLVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Gabriela Jakoubková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a co kdo dá. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 120 ks

Cena 10 Kč